

стои тукъ, защото господарката се кара — хора минуватъ. Какво сега да прави старецътъ? Най-послѣ Иванъ му дойде на помощъ: подсѣти го да иде въ Градината на животнитѣ, край която, завчера двама бѣха заминали. Тъкмо днесъ му бѣше врѣмето: градината се товарѣше два пжти въ седмицата — въ срѣда и въ сѣбота, отъ 2 часътъ слѣдъ обѣдъ. Дѣдо Генко задоволенъ се ужти за тамъ.

XIX.

Прѣдъ вратата на Зоологическата градина, на булевардъ Фердинандъ, се бѣ образувалъ единъ малкъ панаиръ: по тротуара, по самия булевардъ и до стобора на общинското училище „Св. Седмочисленици“ стоеха продавачи — повече млади момци — на семиць, захаръ, сладоледъ, лимоната, череши, — прѣдмети, що дразнѣха вкуса на събранитѣ дѣца, та отлетяваха головитѣ изъ джебоветѣ имъ. Нѣкои отъ тѣхъ се подкачаха и си отправиха единъ другиму или по адресъ на нѣкоя минувача наконтена слугиня по нѣкоя шеговита или злѣчна фраза. Сегизъ-тогизъ файтони минуваха и разцѣпваха на двѣ тая шарена и шумеща тѣла. Прѣдъ самата врата пази́ха 1—2 стражари и единъ чиновникъ отъ градината. Притискаше се любопитенъ народъ — повече страни хора: македонци работници, които отминуваха за нѣкъдѣ, имаше отъ тѣхъ и съ фесове. Смѣтенъ шумъ и глѣчка. Дѣдо Генко се присламчи полегичка до навалицата, едвамъ се намѣсти въ перкитѣ на прѣброителния апаратъ-колело и съ едно малко усилие се промъкна въ двора заедно съ другитѣ посѣтители. На дѣда Генка се стори, че се намѣри въ прѣдния дворъ на нѣкой манастиръ, изъ който народътъ се прѣсна. Първото нѣщо, което още отъ вратата привлече възбуденото внимание на любопитния старецъ, бѣха — отдѣсно — двѣ малки сиви маймуни, които пѣргава се катерѣха по забити въ земята върлини и о тѣхъ, вързани съ синджиръ, слази́ха долѣ и правѣха всевъзможни бързи движения, та отчудваха и разсмиваха навалицата, особно дѣчурлигата, или пъкъ сръчно чупѣха и ѣдѣха подхвърленитѣ имъ орѣхи, лѣщници, кестени и фастѣци и